

VÁMPÍRTÜNDÉR

Holdas Hanna és Hófiú

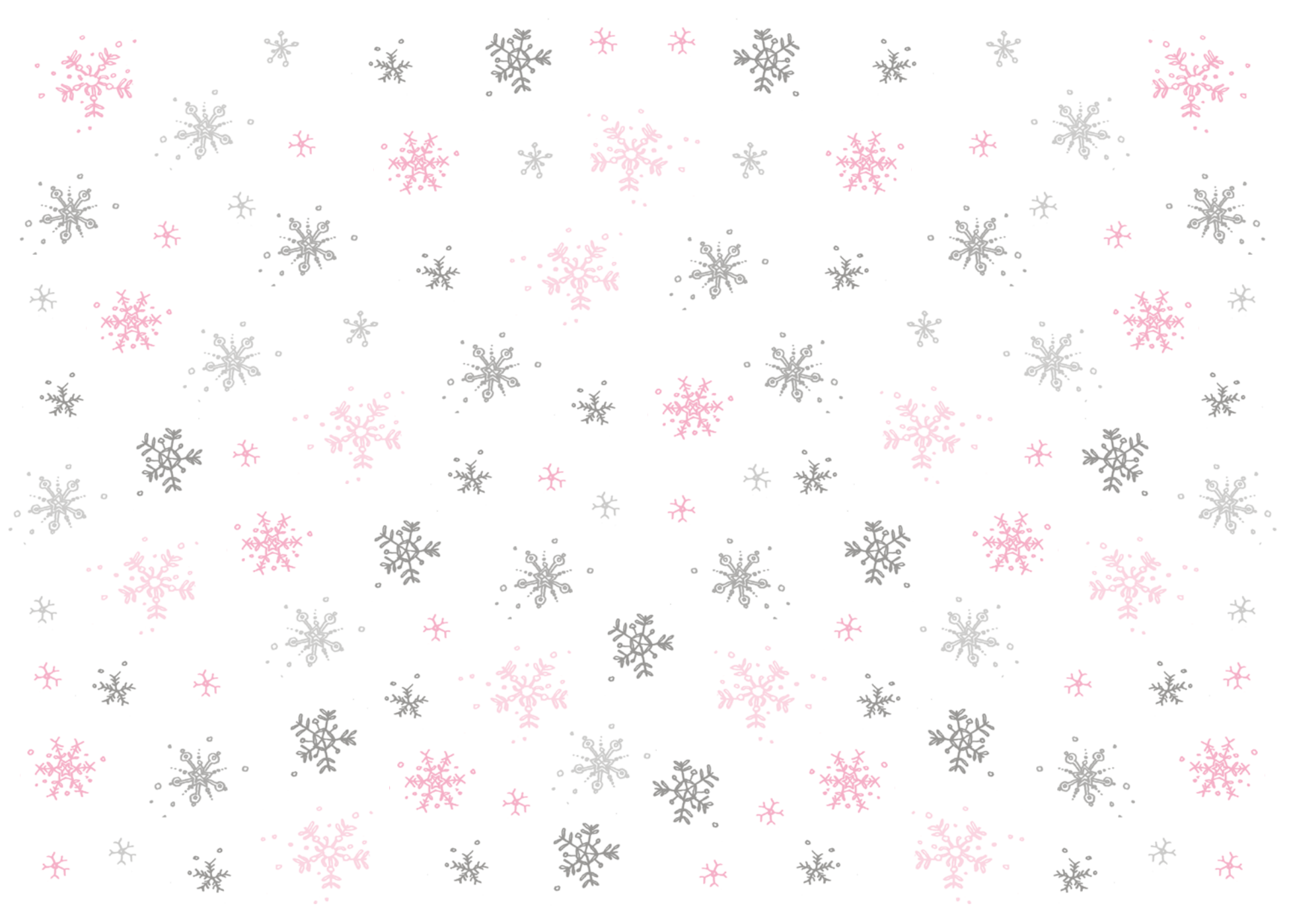
Fantasztikus
játékokkal!

MÓRA

Félig vámpír, félig tündér – igazi egyéniség!

Harriet Muncaster

Öt ok, amiért imádni fogod Holdas Hannát:

Ismerkedj meg a „tiündéri” vámpírral,
Holdas Hannával!

Mit gondolsz,
milyen, ha életre kel
a hóember?

Nézd, milyen
szépek a rajzok!

Hanna félig vámpír,
félig tiúndér – igazi egyéniség!

Csodáld meg a varázslatos jégpalotát!

Mit csinálsz legszívesebben, ha esik a hó?

„Hógolyózom az öcsémmel.”
(Lara)

„A nyelvemmel elkapom a hópihéket.”
(Franciska)

„A hóba fekszem, és úgy mozgatom
a kezem meg a lábam, mintha
szárnyam lenne, mint Holdas
Hannának.”
(Kamilla)

„Hóvárat építek.”
(Zsófi)

„Leszánkózom egy jó meredek dombról.”
(Zita)

„Jetilábnyomot
keresek a hóban.”
(Tomi)

Családfa

Anyukám,
Holdas Kornélia grófnő

Kishúgom, Mézike

Apukám,
Holdas Baltazár gróf

Mályvaszín Nyuszi

Én,
Holdas Hanna

Minden vámpírnak, tündérnek és embernek,
valamint az Oxford University Press Gyerekkönyvkiadó

mesés csapatának

A mű eredeti címe: *Isadora Moon Makes Winter Magic*

© Harriet Muncaster, 2018

Isadora Moon Makes Winter Magic was originally published in English in 2018. This translation is published by arrangement with Oxford University Press.

A szerző rajzaival

Fordította: Magyari Andrea

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének
a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása,
egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve a kiadvány digitalizálását és ily módon
történő többszörözését, nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos.

A kiadó könyveit kedvezménnyel megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Hungarian translation © Magyari Andrea, 2020

Hungarian edition © Móra Könyvkiadó, 2020

MÓRA KÖNYVKIADÓ

1950 óta családtag

Az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

ISBN 978 963 486 491 2

Kiadja a Móra Könyvkiadó Zrt.,
Janikovszky János elnök-vezérigazgató
Felelős szerkesztő: Szlukovényi Katalin
Műszaki vezető: Cserekllye Kornélia
E-mail: mora@mora.hu
Honlap: www.mora.hu

Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

magyar
nyomdaipari termékek
NYOMDA- ÉS PAPÍRIPARI SZÖVETSEÉG

Holdas Hanna és Hófiú

Harriet Muncaster

Móra Könyvkiadó

Minden vámpírnak, tündérnek és embernek,
valamint az Oxford University Press
Gyerekkönyvkiadó mesés csapatának

Első fejezet

Egy zimankós hétfő reggel épp az iskolába igyekeztem Mályvaszín Nyuszival. Olyan hideg volt, hogy a pókhálók fagyosan csillogtak a napfényben, a levegőben pedig látszott a leheletem. Így hát mindketten jó meleg sálát tekertünk a nyakunk köré, a fejünkre pedig bojtos sapkát húztunk. Persze Nyuszi

igazából nem fázik, hiszen plüssből van, de szeret divatosan öltözködni. Ő volt a kedvenc játéka, így Anya életre keltette nekem a varázspálcájával. Ért az ilyesmihez, mert tündér.

Amikor beléptem az osztályba, rögtön láttam, hogy valami történhetett, mert a barátaim csoportba verődve álltak a terem közepén.

– Olivér bulit rendez! – újságolta Brúnó, miközben egy szép színes meghívóval integetett. – Korcsolyás bulit!

– De jó! – nyújtogatta a nyakát Zoé, hogy jobban lásson. – Én még sose korcsolyáztam!

– Én sem! – válaszoltam izgatottan. – Már alig várom!

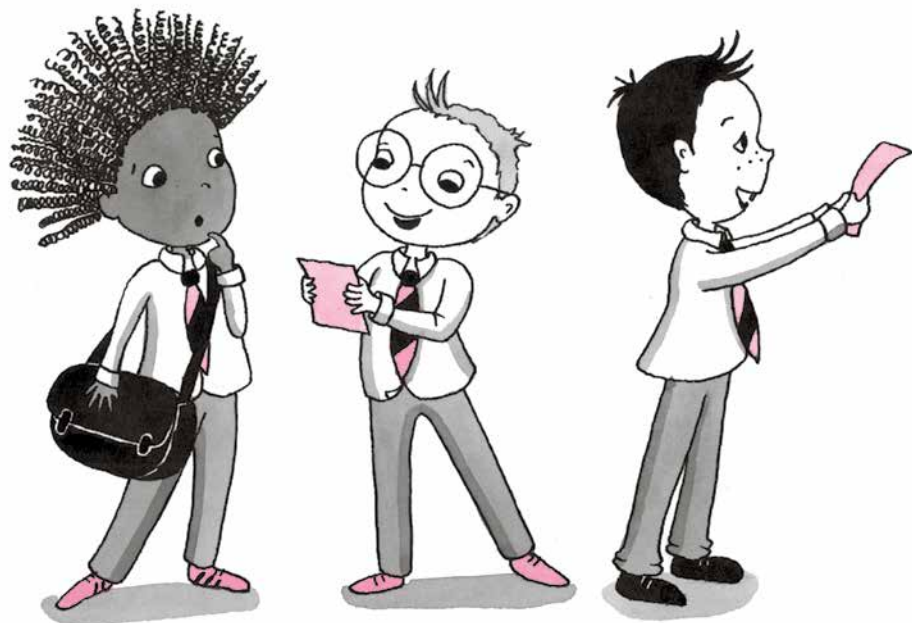
Kis idő múlva kiderült, hogy Olivér már az összes meghívót szétosztotta, és most pironkodva állt a kör közepén.

– Ne haragudjatok, de sajnós csak három barátomat hívhatom el korcsolyázni – mondta sajnálkozva. – Ugyanis elég sokba kerül.

– Ja – vágott csalódott képet Zoé.

– De kár! – sajnálkozott Padma is,
és leplezni próbálta a sértődöttségét.

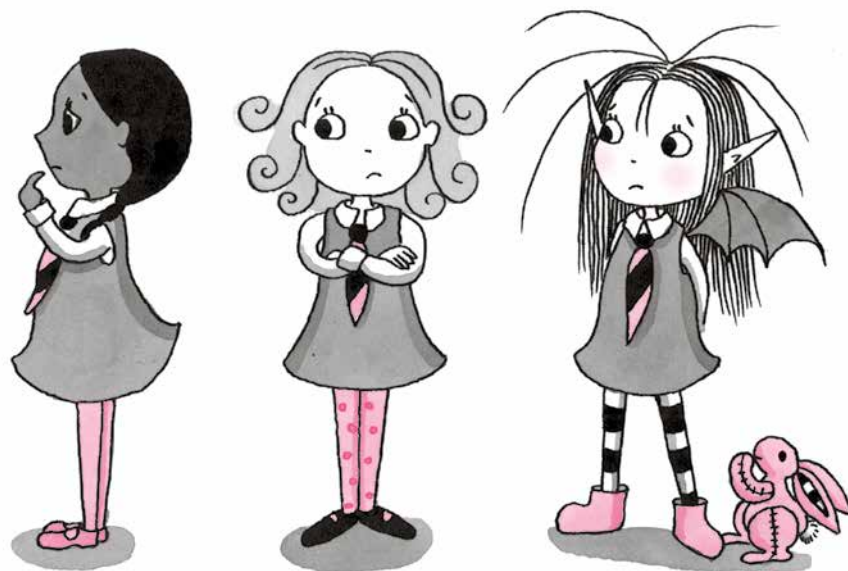
Én csak álldogáltam lehajtott fej-
jel, és egy szót se szóltam. Éreztem,
hogy pipacsvörös vagyok, és szégyell-
tem magam, mert azt hittem, én is
hivatalos leszek a születinapra.

– Tényleg nagyon sajnálom – ismé-
telte Olivér. – Szívem szerint minden-
kit meghívnék!

– Semmi baj – veregette meg Oli-
vér vállát Zoé. – Megértjük.

– Meg hát – mondta Padma. –
Nem igaz, Hanna?

– De, de! – bizonygattam vékonyka hangon.

A nap hátralévő részében nagyon igyekeztem, hogy egyszer se jusson eszembe Olivér bulija, de délután, amikor hazaértem, még mindig nem tudtam másra gondolni.

– Mi baj, Hanna? – kérdezte Anya, és letette elém az uzsonnámat, a mogyoróvajás szendvicset. – Nagyon csendben vagy!

– Túlágosan is – ásított Apa, aki nemrég kelt föl. Apukám ugyanis vámpír, így egész nap alszik, éjjel pedig fent van.

– Semmi – válaszoltam.

– Még hogy semmi! – hitetlenkedett Apa. – Ha nem lenne semmi, már rég megetted volna azt az ízléstelen mogyoróvajás szendvicset! – Apának minden étel gusztustalan, ami nem piros.

– Hát csak az, hogy Olivér bulit rendez, de engem nem hívott meg.

– Ez bizony kár – sajnálkozott anya, miközben avokádópürét készített a kishúgomnak, Mézikének. – De tudod, senkit sem hívnak meg mindig mindenhová.

– Anyának igaza van – mondta Apa is. – Ne vedd a szívedre, Hanna! Biztos vagyok benne, hogy Olivér nem akart megsérteni.

– Tudom, hogy nem akart – bólogattam. – Csak kicsit elkenődtem. Mert korcsolyázni mennek, és én még sose voltam. Úgy szeretném kipróbálni.

– Ó, de jókat is korcsolyáztunk a húgommal a varázsjégpályán, az erdei tisztáson! – merengett Anya. – Olyan

gyönyörű a természet, amikor minden csupa dér meg zúzmara!

– Tényleg? Mara nénikémmel korcsolyázni jártatok?

– Bizony! Csodálatos jégpályákat varázsolt nekünk. Hiszen tudod, a jeges csodákban ő a legjobb. Merthogy télen született.

– Igen, tudom, hogy hótündér – bólítottam.

– De jó lenne, ha te is az lennél, Anya!

– Még csak az kéne! – borzongott meg Apa, és szorosabbra húzta magán a köpönyegét. – Brrr!

– Én is jobban örülök, hogy nyár-
tündér vagyok – mosolygott Anya. –
Ezért értek olyan jól a virágokhoz meg
a napfényhez – tette hozzá, és avoká-
dókrémet kanalazott a húgom szájába,
amit Mézike azonnal visszaköpött.

– Most, hogy Marát emlegettük,
az jutott eszembe, milyen régen talál-

koztunk – töprengett Anya. – Áthívom
hétvégére, jó?

– Komolyan? – csavarta magát még
jobban a köpönyegébe Apa. – Muszáj?
Valahányszor Mara átjön, hogy úgy
mondjam, kissé fagyos itt a hangulat.

– Márpedig átjön – jelentette ki
ellentmondást nem tűrően Anya. –
A családi kapcsolatokat ápolni kell.
Mindjárt fel is hívom a kristálygömb-
jén. Te meg legfeljebb kapsz egy forró
vizes palackot.

– Puff neki – sóhajtott Apa.

– Hurrá! – ujjongtam én.

